

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/277/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813206270
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3813206270.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubíniyhho v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. M. XX, o zaplataenie 4.162,13 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. februára 2016 č. k. 10C/62/2013-177 v spojení s opravným uznesením zo dňa 15. mája 2017 č. k. 10C/62/2013-209 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu zamieťa.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4.162,13 eur s 5,15% ročným úrokom z omeškania od 23.08.2014 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania v sume 679,65 eur, všetko v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči pôvodne žalovanému 1/ (spoločnosti T.S.K., spol. s.r.o.) a žalovanému 2/ (V. B.) spoločne zaplataenia sumy 4.162,13 eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala poistné plnenie vyplatené poškodenému za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného 1/, na ktoré nebolo k dátumu dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Uviedol, že žalovaný 1/ bol držiteľom motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda a žalovaný 2/ bol vodičom vozidla v čase dopravnej nehody. V priebehu súdneho konania žalobca žalobu voči žalovanému 1/ zobral v celom rozsahu späť, na základe čoho bolo konanie voči nemu podľa § 96 ods. 1 O.s.p. uznesením č. k. 10C/62/2013-104 zo dňa 23.04.2015 zastavené. Súd citoval ust. § 15 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b/, § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z . z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 420 ods. 1, ods. 2 a § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba voči žalovanému (pôvodne označenému ako žalovaný 2/) je dôvodná. Uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase dopravnej nehody žalovaný bol vodičom motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, žalovaný dopravnú zaviniil tým, že pred semaforom neubrzdil vozidlo a jeho prednou časťou narazil do zadnej časti pred ním idúceho vozidla Volkswagen. Boli preto dané predpoklady pre jeho zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalovaný sa svojej zodpovednosti za škodu nezbavil, pretože žiadnymi dôkazmi nepreukázal, že škodu nezaviniil. Na základe uvedeného je preto povinný v súlade s ust. § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. povinný zaplatiť náhradu toho, čo žalobca za neho plnil poškodenému. Zároveň konštatoval, že v čase dopravnej nehody žalovaný nebol zamestnancom prevádzkovateľa motorového vozidla bez uzavretého povinného

zmluvného poistenia, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená, preto v danej veci neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovno-právnych predpisov tým nie je dotknutá. Z výpovede žalovaného, ako aj z jeho pracovnej zmluvy zo dňa 31.08.2010 vyplýva, že od 31.08.2010 bol zamestnaný v pracovnom pomere na dobu určitú, do 30.09.2011 v spoločnosti N.F.C. TRADE so sídlom v Brne, t. j. u odlišného zamestnávateľa, ktorý nebol prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda dňa 10.10.2010 a následne škoda. Preto žalobe žalobcu súd vyhovel, zamietol žalobu iba v časti uplatnených úrokov z omeškania, keď počiatok omeškania zo zaplatením žalovanej sumy súd určil od 23.08.2014, t. j. do uplynutia trojdňovej lehoty na plnenie plynúcej od doručenia platobného rozkazu, ktorý žalovaný prevzal dňa 19.08.2014, kedy sa prvýkrát dozvedel o existencii pohľadávky žalobcu, pretože do doručenia platobného rozkazu ho žalobca v predchádzajúcom období kvalifikovane nevyzval na zaplatenie uplatnenej pohľadávky. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na čiastočný úspech žalobcu v konaní. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol neúspešný len v príslušenstve priznanej pohľadávky, súd jeho neúspech vo veci vyhodnotil pomerom 1, pričom z uplatnených trov konania žalobcovi nepriznal náhradu za stratu času v sume 131,42 eur z dôvodu, že na pojednávaníach dňa 04.11.2014 a 18.06.2015 bol prítomný namiesto advokáta jeho advokátsky koncipient. Taktiež žalobcovi nepriznal hotové náklady v sume 149,86 eur za vyhotovenie prekladu záznamu o dopravnej nehode z holandského jazyka do slovenčiny, pretože bolo jeho povinnosťou listinné dôkazy súdu predložiť v úradnom jazyku, ktorým je jazyk slovenský.

2. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca aj žalovaný.

3. Žalobca v podanom odvolaní prostredníctvom právneho zástupcu napadol výrok súdu prvej inštancie o nepriznaní celej uplatnenej náhrady trov konania. Vyslovil názor, že pokiaľ bol úkon právnej služby vykonaný mimo sídla advokáta, má advokát na takúto náhradu nárok bez ohľadu na skutočnosť, či úkon právnej služby vykonal osobne alebo ho na základe poverenia vykonal advokátsky koncipient, ktorý je u advokáta zamestnaný. Nestotožnil sa tiež s nepriznaním hotových nákladov za vyhotovenie prekladu záznamu o dopravnej nehode, ktorú musel vyhotoviť v príčinnej súvislosti s tým, že žalovaný nezaplatil žalovanú sumu dobrovoľne. Poukázal na to, že jeho žalobe súd takmer v celom rozsahu vyhovel, pričom keďže súd považoval preklad záznamu o dopravnej nehode za potrebný, boli tieto náklady vynaložené za účelom úspešného bránenia práva a preto žalovaný musí byť zaviazaný na ich náhradu pri využití zásady zavinenia.

4. Žalovaný v odvolaní namietal, že v čase dopravnej nehody bol zamestnancom prevádzkovateľa motorového vozidla, aj keď toho času pod menom inej firmy, ale konateľom oboch firiem bol ten istý konateľ Karol C., čo vie doložiť dôkazmi a svedkami. Súd prvej inštancie však v konaní vyslovil, že bol zamestnancom odlišného zamestnávateľa, čo je očividne nesprávne, nakoľko konateľom je K. C.. S poukazom na uvedené bol toho názoru, že súd prvej inštancie na podklade skutočností nerozhodol správne a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

6. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

7. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie rozhodol a odvolanie žalobcu aj žalovaného bolo podané pred 01.07.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zbierky Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, odvolací súd v danej veci posudzoval uplatnené odvolacie dôvody podľa zákona účinného v čase podania odvolania, teda podľa vtedy platného procesného predpisu - zákon č. 99/1963 - Občiansky súdny poriadok.

9. Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, bolo možné odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p.

10. V preskúmvanej veci žalovaný v odvolaní uviedol ako odvolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci, t. j. odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.

11. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), je daný v prípade, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Po preskúmaní veci odvolací súd žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. považoval za opodstatnený.

13. V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že zo strany žalobcu, t. j. Slovenskej kancelárie poisťovateľov bolo poskytnuté plnenie poškodenému podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z., pričom medzi stranami sporu nebolo sporné, že toto plnenie bolo vyplatené poškodenému z dôvodu, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.

14. Podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v znení účinnom v čase vzniku dopravnej nehody, kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

15. Podľa § 24 ods. 7 veta prvá citovaného zákona kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ods. 2 písm. a/, b/, f/, g/, na náhradu toho, čo za neho plnila.

16. Súdna prax sa už zjednotila v názore (ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí), že osobou bez poistenia zodpovednosti v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. nie je osoba, ktorá si nesplní povinnosť uzavrieť k prevádzkovanému vozidlu poistnú zmluvu, ale osoba, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla, ku ktorému takáto poistná zmluva nebola uzavretá. Pritom zodpovednosť prevádzkovateľa vozidla za škodu spôsobenú jeho prevádzkou podľa § 427 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka nevyklučuje súbežnú (solidárnu) zodpovednosť vodiča tohto vozidla podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý spôsobil škodu pri tejto škodovej udalosti zavineným porušením právnej povinnosti, pokiaľ nejde o prípad uvedený v ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.09.1977, publikovaný pod č. 29/1979 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk). Je preto na vôli poškodeného, voči ktorému zo škodcov (alebo či voči oboj) nárok na náhradu škody uplatní.

17. Pokiaľ má teda žalobca podľa § 24 ods. 7 a § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. právo postihu voči každému, kto zodpovedá za škodu a za koho plnil, svedčí mu toto právo voči vodičovi (nepoisteného) vozidla iba vtedy, ak vodič zodpovedá za škodu vzniknutú pri prevádzke tohto vozidla.

18. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovno-právnych predpisov nie je tým dotknutá.

19. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie síce v odôvodnení svojho rozhodnutia ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka cituje, nesprávne ho však aplikuje na zistený skutkový stav. Súd prvej inštancie sa obmedzuje iba na konštatovanie, že v čase dopravnej nehody žalovaný nebol zamestnancom prevádzkovateľa motorového vozidla bez uzavretého povinného zmluvného poistenia, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená (z čoho vyvodzuje právny záver, že v danej veci neprichádzala do úvahy aplikácia ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka), avšak necháva úplne bez povšimnutia skutočnosť, ktorú sám konštatuje ako skutkové zistenie, a to, že žalovaný v čase spôsobenia dopravnej nehody riadil predmetné motorové vozidlo v rámci výkonu práce pre svojho zamestnávateľa - spoločnosť N.F.C. TRADE. Z vykonaného dokazovania pritom nesporne vyplynulo (táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná ani namietaná), že žalovaný predmetnú dopravnú nehodu spôsobil pri služobnej ceste pre svojho zamestnávateľa, keď žalovaný v pri výpovedi uviedol, že dôvodom jeho cesty do Holandska bola kontrola ubytovní, ktoré si v Holandsku spoločnosť T.S.K. , príp. spoločnosť N.F.C. prenajímala za účelom ubytovania svojich zamestnancov, ktorí v Holandsku pracovali.

20. Takéto skutkové zistenie súdom prvej inštancie potom nevyhnutne musí viesť k právnomu záveru, že žalovaný sám ako vodič predmetného dopravného vozidla za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla nezodpovedá, ale v zmysle cit. ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka za ňu zodpovedá jeho zamestnávateľ, t.j. spoločnosť N.F.C. Trade., pretože žalovaný, ako

vyplývalo z vykonaného dokazovania, viedol predmetné motorové vozidlo v čase vzniku dopravnej nehody pri výkone práce pre tohto svojho zamestnávateľa.

21. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalovaného k zaplateniu žalovanej sumy vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietka žalovaného uplatnená v odvolaní preto bola dôvodná. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku vo veci samej zmenil tak, že žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Z uvedeného dôvodu už potom nemal dôvod zaoberať sa ďalej odvolaním žalobcu do nepriznaných trov konania.

22. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).